

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ - ਚੈਨ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚੱਲਣ, ਚੈਨ ਹੈ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀਯਾਮ ਅਤੇ ਸੁੱਖਯਾਮ ਵਿੱਚ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਇਸ ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਸਭਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਵਾਰ ਕਿਸ ਗੱਲ ਤੇ ਕਰਦੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਨਿਸਚੈ ਤੇ। ਤੁਰਦੇ - ਤੁਰਦੇ ਨਿਸਚੈ ਤੇੜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹਾਰ ਖਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਪੱਕਾ ਨਿਸਚੈ ਰਹੇ ਕਿ ਬਾਪ ਜੋ ਸਭ ਦਾ ਦੁੱਖ ਹਰਕੇ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਦੀ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।
- ਗੀਤ:-** ਇਸ ਪਾਪ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਸਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਚੱਲੇ, ਕਿਵੇਂ ਲੈ ਚਲੇ.....ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਭੂਸ਼ਣ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭਦਾ ਦੁੱਖ ਹਰਕੇ ਸਭਨੂੰ ਸੁੱਖਦਾਈ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਭਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਵੀ ਓਹੀ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਓਹੀ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਸਚੈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਆਏ ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖਯਾਮ, ਸ਼ਾਂਤੀਯਾਮ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਨਿਸਚੈ ਬਿਠਾਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਸੁੱਖਯਾਮ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦੇ - ਚੱਲਦੇ ਫੇਰ ਹਰਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਯੁੱਧ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਯੁੱਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹੁਬਲ ਦੀ, ਇਹ ਹੈ ਯੋਗਬਲ ਦੀ। ਯੋਗਬਲ ਬੜਾ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਸਭ ਯੋਗ - ਯੋਗ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਯੋਗ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਸਿੱਖਦੇ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਉਹ ਸਭ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹਠਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ ਆਕੇ ਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਸਿੱਖਾ ਨਾ ਸੱਕਣ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਉਹੀ ਬਾਪ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਥਾਂ ਲੈ ਚਲੇ ਜਿੱਥੇ ਚੈਨ ਹੋਵੇ। ਚੈਨ ਹੈ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀਯਾਮ, ਸੁੱਖਯਾਮ ਵਿੱਚ। ਦੁੱਖਯਾਮ ਵਿੱਚ ਚੈਨ ਕਿੱਥੋਂ ਆਇਆ? ਚੈਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਹੈ ਦੁੱਖਯਾਮ। ਇੱਥੇ ਦੁੱਖ ਹੀ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪਹਾੜ ਡਿਗਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਧੰਨਵਾਨ ਹੋਣ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ, ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਜ਼ਰੂਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਮਿੱਠੇ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਠੇ ਹਾਂ, ਜੇ ਬਾਪ ਵੀ ਆਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਵੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਹੁਣ ਆਏ ਹੋਏ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਗਾਇਨ ਹੈ - ਆਤਮਾ ਪੁਮਾਤਮਾ ਵੱਖ ਰਹੇ ਬਹੁਕਾਲ।.....ਸ਼ਾਂਤੀਯਾਮ ਵਿੱਚ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤਾਂ ਆਏ ਹਨ ਬਾਕੀ ਜੋ ਥੋੜ੍ਹੇ ਉੱਥੇ ਰਹੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਉਪਰ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਕਿੰਨੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਹੈ ਬੜੀ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਅਤੇ ਬਾਪ ਜੋ ਸਰਵ ਦਾ ਸੁੱਖਦਾਤਾ, ਸ਼ਾਂਤੀਦਾਤਾ ਹੈ ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੋ। ਹੌਲੀ - ਹੌਲੀ ਟ੍ਰਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਗੁਪਤ ਲਵ ਹੈ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਰਹੋ, ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ - ਬਾਬਾ ਮਧੂਬਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ (ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ) ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਉੱਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ। ਉਹ ਬਰੇਬਰ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਰਾਵਣ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤਮੇਪ੍ਰਯਾਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਸਤੋਪ੍ਰਯਾਨ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਚਲ ਕਿਵੇਂ ਸੱਕਣਗੇ। ਪਵਿੱਤਰ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇੱਕ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਸਤੋਪ੍ਰਯਾਨ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੈ ਤਮੇਪ੍ਰਯਾਨ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਸਤੋਪ੍ਰਯਾਨ, ਸਤੇ, ਰਜੇ, ਤਮੇ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਇਜ਼ੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਪਾਵਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਪਵਿੱਤਰ ਤਾਂ ਰਹਿ ਨਾ ਸੱਕਣ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਮੁਕਤੀਯਾਮ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਏ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸੁੱਖਯਾਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਸਤੇ, ਰਜੇ, ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ।

ਪੁਕਾਰਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲੈ ਚੱਲੇ ਜਿੱਥੇ ਚੈਨ ਹੋਵੇ। ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਆਦਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਚੈਨ ਕਿੱਥੇ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਚੈਨ ਸਾਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਮਿਲੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਪਿੱਛੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦੇਣ ਆਏ ਹਨ। ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਜੋ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰੁ ਹੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਰੁ ਹੈ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰੁ ਵਜਾਇਆ ਹੁਣ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ

ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਝਾੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਗੁਪਤ ਗਵਰਮੈਂਟ ਦੈਵੀ ਝਾੜ ਦਾ ਕਲਮ ਲੱਗਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਤਾਂ ਜੰਗਲੀ ਝਾੜ ਦਾ ਕਲਮ ਲਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਕੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦੈਵੀ ਫੂਲਾ ਦਾ ਝਾੜ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਗਵਰਮੈਂਟ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਗੁਪਤ ਗਵਰਮੈਂਟ ਹੈ। ਉਹ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ! ਫਰਕ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਝਾੜ ਦਾ ਸੈਪਲਿੰਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਜੰਗਲੀ ਝਾੜ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਕਿਸਦਾ ਕਲਮ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਕਿਸਦਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਫੇਰ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਫੇਰ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਕੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਸਦੈਵ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਰਹੇ, ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨਵੀਂ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ 24 ਕੈਰੇਟ ਸੋਨਾ ਸੀ, ਹੁਣ 9 ਕੈਰੇਟ ਸੋਨੇ ਦੇ ਜੇਵਰ ਬਣ ਗਏ ਹੋ, ਫੇਰ 24 ਕੈਰੇਟ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਇਵੇਂ ਬਣੀਆਂ ਹਨ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਸੋਨਾ ਉਵੇਂ ਜੇਵਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਭ ਕਾਲੇ ਸਾਂਵਰੇ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਇਜ਼ਤ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ ਕਾਲਾ ਅੱਖਰ ਨਾ ਕਹਿ ਸਾਂਵਰਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਪਿਓਰ ਸੀ ਫੇਰ ਕਿੰਨੀ ਖਾਦ ਪੈ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਫੇਰ ਪਿਓਰ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਬਾ ਯੁਕਤੀ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਇਸ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਖਾਦ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਨੇਕ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਹਾਂ, ਕਲ ਫੇਰ ਪਾਵਨ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਲਿਖ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਘੇਰ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਕੌਣ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਜੋ ਸਭ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਸਦਾ ਅਰੂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸਤੂਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਮਿਲਾਕੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਗੜਗੜਧਾਨੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਨੇ ਜੋ ਸਿਖਾਇਆ ਉਹ ਕੰਠ ਕਰ ਲਿਆ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਕੁਝ ਸਿੱਖੇ ਹੋ, ਉਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਸਾਡਾ ਬਣੋ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਹਠਯੋਗ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਰਾਜਯੋਗੀ। ਘਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹੋ ਸਿਖਿਆ ਦੇਣੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਚੱਲਣ ਨੂੰ ਵੇਖ ਇਵੇਂ ਫਾਲੇ ਕਰਨ। ਕਦੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਨਾ ਝਗੜਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਲੜੋਗੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਕੀ ਸਮਝਣਗੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਰੋਧ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਾਰ ਨਾ ਰਹੇ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਚਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਬਾਈਸਕੋਪ (ਸਿਨੇਮਾ), ਇਹ ਜਿਵੇਂ ਹੋਲ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਚਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਗੰਦ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਗਵਰਮੈਂਟ ਕਾਇਮ ਪਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ 18 ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਵਿਆਹ ਨਾ ਕਰੇ ਫੇਰ ਵੀ ਢੇਰ ਦੀ ਢੇਰ ਵਿਆਹ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੱਛ (ਗੋਦ) ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਬਿਠਾਏ ਵਿਆਹ ਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਸਟੇਮੇਹਾ ਬਣ ਜਾਓ, ਸਿਰਫ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕਟੁੰਬ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕੁਝ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋਗੇ ਉਦੋਂ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਆਸੂਰੀ ਗੁਣ ਛੱਡੋ। ਰੋਜ਼ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਕੱਢੋ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਵਪਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਵਪਾਰ ਕਰੇ। ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕੰਗਾਲ ਨੂੰ ਸਿਰਤਾਜ਼ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਜਾਦੂ ਠਹਿਰਿਆ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਜਾਦੂਗਰ ਦਾ ਤਾਂ ਹੱਥ ਫੜ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਬਣਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਗੰਗਾ ਜੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪਾਵਨ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਕਿੰਨਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ - ਬਾਬਾ ਫੇਰ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਦੇਵੀਆਂ ਦੇ ਵੀ ਕਿੰਨੇ ਚਿੱਤਰ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਦੇਕੇ ਡਰਾਵਣਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿੰਨੀਆਂ ਭੁਜਾਵਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀਆਂ ਭੁਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇੰਨੇ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਇਹ ਬਾਬਾ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਹੈ ਨਾ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀਆਂ ਇੰਨੀਆਂ ਭੁਜਾਵਾਂ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਰੂਪ - ਬਸੰਤ। ਤੁਹਾਡੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਸਦੈਵ ਰਤਨ ਨਿਕਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਸਿਵਾਏ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਤਨਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੇਲੀਯੁ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣੋਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਯੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਰਾਤ੍ਰੀ ਕਲਾਸ 11-3-68

ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਲੋਕ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਇੰਨਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਚੰਗਾ ਰਾਸਤਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਲਈ ਸਤਸੰਗ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਵੇਦ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਇਹ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਰਾਸਤਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਚੰਗਾ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ ਅਤੇ ਭਗਵਾਨ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵੀਆਂ ਨੇ ਚੰਗਾ ਰਾਸਤਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ, ਬਸ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਦਘਾਟਨ ਕਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਬਾਬਾ ਦੇ

ਲਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕੋਈ ਮਹਾਨ ਪੁਰਸ਼ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਕੇ ਮਿਲੇ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲੇ ਫਾਰਮ ਭਰਕੇ ਭੇਜੋ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪਰਿਚੈ ਦਵੋ। ਪਰਿਚੈ ਬਗ਼ੈਰ ਕੀ ਆਕੇ ਕਰਣਗੇ! ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਤਾਂ ਉਦੋਂ ਮਿਲ ਸਕਣ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਪੂਰਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੋਵੇ। ਬਗ਼ੈਰ ਪਛਾਣ ਮਿਲਕੇ ਕੀ ਕਰੋਗੇ! ਕਈ ਸਾਹੂਕਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦੇਈਏ। ਗ਼ਰੀਬ ਕੋਈ ਇੱਕ ਰੁਪਇਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਾਹੂਕਾਰ 100 ਰੁਪਇਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਗ਼ਰੀਬ ਦਾ ਇੱਕ ਰੁਪਇਆ ਵੇਲੀਯੁਬਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਹੂਕਾਰ ਲੋਕੀ ਤਾਂ ਕਦੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਯਥਾਰਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹਿ ਨਾ ਸੱਕਣ, ਉਹ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਨਾ ਸੱਕਣ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਇਹ ਲਿਖਕੇ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਤਮੋਪ੍ਰਯਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਯਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਣਨਾ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੰਕ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਦਿ ਵੇਖਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਫੇਰ ਦੇ - ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ ਆਕੇ ਸਮਝਣ ਉਦੋਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਤੀਰ ਲੱਗਾ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਹੈ, ਇੰਨੇ ਭਗਤੀ ਚੰਗੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਪਰ ਲਕਸ਼ਣ ਨੂੰ ਫੜਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸ ਕੰਮ ਦਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਡਰਾਮਾ ਚੱਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੁਝ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ! ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਚੱਕਰ ਚੱਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੇ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਲਵੇ, ਨਾ ਲਵੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਹੁਣ ਸੈਂਟਰਸ ਆਦਿ ਖੁਲ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਪੈਸੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਿਕਲੇਗਾ ਫੇਰ ਪੈਸੇ ਕੀ ਕਰੋਗੇ! ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਬੜਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣ। ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਰੋਟੀ ਖਾਵੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੀਏ। ਸਮਝਣਗੇ ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਤਾਂ ਲਈਏ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਇਹ ਪੱਕਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਵੇਂ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨਿਕਲੇ ਉਦੋਂ ਤਿਖੀ ਦੋੜੀ ਪਾ ਸੱਕਣ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਿਨਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ। ਇੱਥੇ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਵੀ ਬਣਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਵੱਛ ਵੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਭਵ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਆਏ ਹੋ। ਸਭ ਨੂੰ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਪੌੜੀ ਤੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ ਹੀ ਪਤਿਤ, ਰਾਮਰਾਜ ਹੈ ਪਾਵਨ। ਫੇਰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣੀਏ, ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰਮਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਇਸਨੂੰ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਯਾਦ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਿਸਮਾਨੀ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਹੋਰ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬੇਲੇ, ਇਹ ਤਾਬੀਜ਼ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਸਮਝੋਗੇ ਤਾਂ ਸਭ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਤਾਬੀਜ਼ ਪਾਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਹੋਣ ਲਈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਸਿਕਿਲੱਏ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ -ਪਿਤਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਨਾਈਟ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਨਸ਼ਟੋਮੇਹਾ ਬਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਟੰਬ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਅਵਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਦੇ ਜਾਣਾ ਹੈ।

2. ਆਪਣੀ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਚੱਲਣ ਰੱਖਣੀ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਵੇਖਕੇ ਫਾਲੇ ਕਰਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਾਰ ਅੰਦਰ ਨਾ ਰਹੇ, ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਬਾਪ ਦੀ ਹਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਸਨੇਹੀ ਆਸ਼ਿਕ ਭਵ:

ਜੇ ਬੱਚੇ ਸਦਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਲਵਲੀਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਹਰ ਬੋਲ ਪਿਆਰਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਨਮ ਦਾ ਫਾਊਡੇਸ਼ਨ ਸਨੇਹ ਹੈ। ਜੇ ਸਨੇਹੀ ਆਸ਼ਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਦਾ ਇਹੀ ਉਮੰਗ ਰਹਿੰਦਾ ਕਿ ਬਾਬਾ ਨੇ ਜੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਹਾ ਹੈ - ਮੈਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਨੇਹੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੱਡੀ ਦਿਲ ਵਾਲੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹਰ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਵੀ ਛੋਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਫੀਲ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਵੀ ਫੇਲ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ।
